

Valborgstal Olseröds byastuga 2026

Jag sökte inspiration för valborgstalet bland våra visskatter och fastnade ett bra tag med Cornelis - Ballad från en soptipp - hm kanske bättre till första maj!
Men Allan Edwalls anda, vars visor också är både uppsluppna och allvarsamma på samma gång, tycker jag mer beskriver - just våren.

Vi står här vid eldens sken som vi gjort i hundratals år, och intalar oss att vintern går att skrämman bort med majbål, några visor och ett gemensamt beslut om att nu får det vara nog.

Och kanske fungerar det! Inte för att världen förändras så mycket av en brasa, utan för att vi människor gör det vi alltid gjort bäst: vi samlas, ser varandra, och försöker förstå hur det står till – med året, med landet och med oss själva.

Våren kommer som den brukar. Lite trevande, lite osäkert.
Precis som vi människor ofta gör: tar två steg framåt, ett tillbaka och hoppas att det ändå ska räknas som - rörelse.

Allan Edwall visste något om det där. Om hur livet sällan blir som utlovat, men ändå fortsätter och hur det mesta är både bättre och sämre på samma gång.

För livet är inte särskilt högtidligt - egentligen. Det är disk, arbete, oro, kärlek, envishet och en och annan glimt av nåd. Och mitt i allt detta förväntas vi leva anständigt, ta hand om varandra - och ibland till och med vara lite glada!

Valborg är inte bara en hyllning till våren. Det är också ett bokslut.
- Vad bär vi med oss från vintern? Vad har frusit fast i oss som vi borde släppa taget om?
Och vad är värt att ta med in i det ljusare halvåret?

Edwall hade respekt för det ofullkomliga. För människan som inte blev som hon tänkt sig, men som ändå gör sitt bästa. För samhället som knakar i fogarna, men hålls uppe av vardaglig godhet och envis solidaritet.

Så låt oss ikväll inte bara ropa in våren, utan också ge plats åt eftertanken.
Åt förståelsen för att livet - inte alltid blir bra – utan även bättre än vi hoppats på och alltid är värt att tas på allvar!

Och när elden falnar och vi går hemåt - låt oss göra det med något mer än sot på kinden: kanske med en aning ödmjukhet, en gnutta tålamod och en påminnelse om att det mänskliga, med alla sina brister, fortfarande är det mest värdefulla vi har!!!

(Här stämmer kören in med mig i Allan Edwalls visa, Kom) - jam ta di dam ti da di daa daa, jamtidi di dam ti da di daaa, jam tadi dam ti da di daa daa, jam ti da di daa di da di daa

För det är jämt på tok för lite utav det som vi människor har skäl att glädjas åt och alltför mycket utav sorger och förtret och för lite av ursäkta och förlåt.

jam ta di dam ti da di da da, jamtidi di dam ti da di daa
Kom låt oss tycka om varandra, jam ti daa di da di daaa di daa!

En trefaldig hurra för våren!!!!

Pia Carlström